

О. В. Савченко, Т. І. Березюк

Іномовлення

ІНОМОВЛЕННЯ – мовлення на зарубіжну аудиторію однією або кількома іноземними мовами. Зазвичай, це радіомовлення для слухачів зарубіж. країн. Із розвитком сучас. техніки та інформ. технологій І. набуло широкого розповсюдження у світі. Для інформування іноземців і діаспори також використовують *телебачення* та [Інтернет](#). І. для світ. аудиторії здійснюють 59-ма мовами. І. особливо поширене для країн із диктатор. режимом. За часів СРСР та соціаліст. співтовариства І. було засобом пропаганди комуніст. ідеології, зброєю в боротьбі проти імперіалізму і неоколоніалізму. Регулярне мовлення Моск. радіо на зарубіжні країни почали від жовтня 1929 спочатку нім., потім франц., англ. та ін. мовами. Передачі транслювали у країни всіх континентів. 1964 створ. радіостанцію «Мир и прогресс», яка також займалася пропагандою соціаліст. способу життя. 1978 заг. обсяг І. Всесоюз. радіо становив понад 207 год. на добу 69-ма мовами. Однією з ланок рад. І. було мовлення на Укр. радіо за кордоном, яке регулярно проводить передачі укр. (від 1950), також англ. (від 1962), нім. (від 1966) мовами. Укр. радіопрोगрами слухають у понад 40 країнах світу; вони здобули популярність серед укр. діаспори в Канаді, США, Лат. Америці, Зх. Європі, Австралії. У рад. часи такі програми пропагували внутр. і зовн. політику КПРС, соціаліст. спосіб життя, успіхи рад., зокрема українського народу в госп. і культур. буд-ві, боролися з укр. бурж. націоналізмом. Натомість гол. змістом програм І. зх. країн ([Бі-Бі-Сі](#), [«Голос Америки»](#) та ін.) була антикомуніст. пропаганда, розповіді про правдиве минуле та сьогодення як в СРСР, так і в світі. Багато уваги приділяли замовчуваним у СРСР темам, подіям та особам, про яких у країнах т. зв. соціаліст. табору не згадували або характеризували їх лише негативно. З поширенням телебачення набули розвитку телеканали, що створювали передачі для закордону, – Інтербачення, Євробачення тощо. Аудиторія Ради керуючих І. (Broadcasting Board of Governors, BBG) становить 187 млн осіб щотижня – «Голос Америки», радіостанції «Свобода» та «Вільна Європа», «Вільна Азія», радіо й телебачення «Марті» (Куба) та телебачення «Аль-Хурра» (Близький Сх.). Серед засобів інформації BBG радіо залишається найпопулярнішим, його аудиторія сягає 106 млн осіб щотижня, телебачення – 97 млн, а Інтернет-аудиторія – бл. 10 млн. У РФ, Індонезії, Єгипті та Ірані найбільша відвідуваність сайтів мовників, що колись підпадали під рад. ідеол. кліше «ворожі голоси». В Україні діє ред. Всесвіт. служби радіомовлення, яка підпорядк. Держкомтелерадіо і має понад 10 год. мовлення англ., нім. і румун. мовами.

Бібліографічний опис:

Іномовлення / О. В. Савченко, Т. І. Березюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12347>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).